

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci navrhovatele: **Mgr. M. M.**, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – mimořádného opatření odpůrce ze dne 26. 8. 2021, čj. MZDR 14601/2021-23/MIN/KAN, v části čl. I, bodu 12, písm. d),

t a k t o :

I. Návrh **s e o d m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem podaným dne 1. 9. 2021 se navrhovatel domáhá zrušení mimořádného opatření odpůrce ze dne 26. 8. 2021, čj. MZDR 14601/2021-23/MIN/KAN, a to ve shora označené části. Navrhovatel danou část ani mimořádné opatření v návrhu konkrétně neoznačil, nicméně výslovně uvedl, že napadá platné mimořádné opatření odpůrce, přičemž odcitoval jeho část spočívající v tom, že „*vzdálenost diváků od sportovní plochy musí být nejméně 2 m*“. Ta se nachází právě ve shora označené části daného mimořádného opatření (v době podání návrhu i rozhodování soudu platného i účinného).

[2] Navrhovatel uvedl, že jako vozičkář navštěvuje hokejová utkání HC Kometa Brno, při nichž je vyhrazeno 14 bezbariérových míst přímo u ledové plochy. S ohledem na výše citovanou část mimořádného opatření provozovatel haly zakázal obsazení těchto míst, i když již může být zaplněno 100% kapacity hlediště k sezení. Navrhovatel má za to, že přenos nákazy využitím daných míst nehrozí, neboť mezi diváky a hrací plochou je minimálně 3 metry vysoké plexisklo s hrazením, přičemž diváci jako navrhovatel nemohou být ze zdravotních a provozních důvodů usazeni na jiných místech v hledišti. Navrhl proto zrušení dané části mimořádného opatření.

[3] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval splněním podmínky aktivní procesní legitimace navrhovatele. Bez splnění této podmínky totiž nemůže případ věcně posoudit.

[4] Podle § 101a odst. 1 věty první s. ř. s. *návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen*. Aby byl aktivně procesně legitimován, musí navrhovatel tvrdit, že existují určitá jemu náležející subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy dotčena. Jinak řečeno musí „*logicky konsekventně a myslitelně tvrdit možnost dotčení jeho právní sféry příslušným opatřením obecné povahy*“ (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, čj. 1 Ao 1/2009-120, č. 1910/2009 Sb. NSS, bod 34; ve vztahu k mimořádným opatřením viz již rozsudek NSS ze dne 14. 4. 2021, čj. 8 Ao 1/2021 - 133, bod 34). Zda je dotčení podle povahy věci vůbec myslitelné, závisí na povaze a předmětu, obsahu a způsobu regulace prováděné konkrétním napadeným opatřením obecné povahy (viz citované usnesení rozšířeného senátu čj. 1 Ao 1/2009-120, bod 34).

[5] Zároveň je nutné, aby měla napadená regulace *přímý a nezprostředkovaný vztah* k právům navrhovatele. Soudy ve správním soudnictví jsou povolány k ochraně veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob (§ 2 s. ř. s.), přezkum tzv. *actio popularis* zákon nepřipouští. Proto nestačí, tvrdí-li navrhovatel, že je opatření obecné povahy nezákonné, aniž by současně tvrdil, že se tato nezákonnost dotýká jeho subjektivních práv (viz citované usnesení rozšířeného senátu čj. 1 Ao 1/2009-120, především body 31, 36 a 41). Ve vztahu k mimořádným opatřením to především znamená, že nelze umožnit napadnout omezení adresovaná provozovatelům či organizátorům každému potenciálnímu účastníkovi (divákovi) určité kulturní či sportovní akce. Mezi regulací činnosti organizátora (provozovatele) a právní sférou návštěvníků (diváků, resp. účastníků akcí či aktivit) totiž přímý a nezprostředkovaný vztah bez dalšího neexistuje (viz např. rozsudek NSS ze dne 21. 5. 2021, čj. 8 Ao 7/2021-44, body 25).

[6] Podle napadené části mimořádného opatření se „*stanovují podmínky pro konání koncertů a jiných hudebních, divadelních, filmových a jiných uměleckých představení včetně cirkusů a varieté, sportovních utkání, zápasů, závodů apod. (...) a to tak, že (...) vzdálenost diváků od jeviště nebo jiného místa určeného pro vystupující nebo sportovní plochy musí být nejméně 2 m*“.

[7] Přestože tedy napadené mimořádné opatření v daném bodě oproti jiným svým částem nestanovuje povinnosti výslovně pouze organizátorům či provozovatelům (viz např. čl. I, bod 5 napadeného opatření), je zjevné, že u většiny typů kulturních představení či sportovních utkání tato regulace určuje povinnosti právě a pouze organizátorům (provozovatelům), kteří možnost diváků přiblížit se k jevišti či sportovní ploše ovlivňují svými opatřeními. Typicky tomu tak bude – jako v nyní projednávané věci – právě i u sportovních utkání v profesionálních soutěžích, které jsou hojně navštěvovány diváky, přičemž vstupenky jsou prodávány do konkrétního sektoru (či dokonce na konkrétní místo). Jinak řečeno, bude tomu tak především tehdy, není-li na libovolné úvaze diváka, odkud (z jaké vzdálenosti k jevišti či sportovní ploše) bude dané sportovní utkání (představení) sledovat. Výše uvedené je ostatně plně v souladu s tím, co v nynější věci tvrdí v návrhu samotný navrhovatel. Sám totiž výslovně poukazuje mimo jiné na to, že to je provozovatel haly, kdo určuje, jaká místa a kým mohou být při hokejových utkání HC Komety Brno obsazena. Lze dodat, že sám navrhovatel také uvádí, že hokejová utkání toliko navštěvuje. Je tedy třeba vycházet z toho, že je divákem a nikoliv jejich organizátorem či snad provozovatelem haly, v níž se konají.

pokračování

[8] Nejvyšší správní soud samozřejmě nepochybně existenci silné vazby některých sportovních příznivců k jejich oblíbenému týmu. Stejně tak lze rozumět tomu, že mnoho příznivců upřednostňuje osobní sledování sportovních utkání, přičemž je jistě také žádoucí, aby tato utkání mohly navštěvovat i pohybově hendikepované osoby. Z hlediska shora vymezených podmínek nutných k přezkumu napadené části mimořádného opatření je nicméně v souladu s existující rozhodovací praxí správních soudů nutno setrvat na tom, že mezi právní sférou návštěvníka (diváka) a regulací činnosti organizátora (provozovatele) přímý a nezprostředkovaný vztah v dané věci neexistuje. Z toho důvodu proto nemůže být v tomto ohledu dána aktivní procesní legitimace navrhovatele.

[9] Pro úplnost soud uvádí, že navrhovatele nevyzýval podle § 37 odst. 5 věty první s. ř. s. k doplnění návrhu, neboť v dané věci nešlo o situaci, že by návrh neobsahoval žádná tvrzení ve vztahu k aktivní procesní legitimaci (viz usnesení rozšířeného senátu čj. 1 Ao 1/2009-120, bod 32, *a contrario*). Tato tvrzení v návrhu obsažena byla, soud je však vyhodnotil jako nerelevantní (viz např. rozsudky NSS čj. 1 Ao 9/2021-90, bod 37, a čj. 8 Ao 8/2021-52, bod 30).

[10] Ze shora uvedených důvodů soud dospěl k závěru o nedostatku aktivní procesní legitimace navrhovatele, proto jeho návrh odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. jako návrh, který byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

[11] Lze dodat, že s ohledem na odmítnutí návrhu se Nejvyšší správní soud v projednávané věci nezabýval tím, zda Ing. František Černý, který se do řízení o daném návrhu přihlásil jako osoba zúčastněná na řízení, v návaznosti na uplatněná tvrzení naplňuje podmínku přímého dotčení na svých právech a povinnostech vydáním napadeného mimořádného opatření (§ 34 odst. 1 s. ř. s.).

[12] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jelikož byl návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 23. září 2021

Milan Podhrázký
předseda senátu